

*dnevi poezije
in vina*

© BELETRINA, 2016. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe,
predhodnice zavoda Beletrina,
je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.112.5(493)-31

MOORS, Els

Jutri / Els Moors ; v slovenski jezik prevedla Mateja Seliškar
Kenda. - Ljubljana : Beletrina, 2016. - (Dnevi poezije in vina)

ISBN 978-961-284-199-7

285742592

Els Moors JUTRI

Prevod

Mateja Seliškar Kenda

Izvršna urednica

Špela Pavlič

Lektura

Nina Hlebec

Prelom

Jana Kuharič

Tehnični urednik

Marko Hercog

Izdajatelj

Beletrina

Kersnikova 4, 1000 Ljubljana

www.zalozba.org

Za založbo

Mitja Čander

Naklada: 1000 izvodov

Ljubljana 2016

Els Moors
JUTRI

v slovenski jezik prevedla Mateja Seliškar Kenda

onderweg naar huis
waar een kat op me wacht is het broeierig
mijn longen kreunen onder het gewicht van
tegels vloeren en dan weer rotsblokken

de pijl die ik hartstochtelijk heb toegelaten
de voorwaarde voor mijn niet-aflatende
extase of hoe de zomer hoog
bij me naar binnen glijdt

een avondmaal van lauwe
door de zon verwarmde kerstomaten
en sardienen harde witte eieren
waarmee ik me de ogen dep

benen waarmee ik over het schoteltje melk heen
kan zitten de woorden wijd
en mijn vinger diep

na poti domov
kjer me čaka mačka je soparno
moja pljuča ječijo pod težo
s ploščicami obloženih tal in potem skalnih skladov

puščica ki sem jo strastno izstrelila
vzrok za mojo neomajno
ekstazo ali kako visoko poletje
zdrsne vame

večerja mlačnih
od sonca pregretih češnjevih paradižnikov
in sardin trdo kuhanih jajc
s katerimi si otresem oči

noge s katerimi se prek skodelice mleka
zlekнем besede široko
in prst globoko

on the way home
where a cat is waiting for me it is sweltering
my lungs groan under the weight of
tiled floors and then rock blocs

the arrow passionately given passage
condition for my unwavering
ecstasy or how high summer slides
inside me gliding high

a dinner of lukewarm
sun-heated cherry tomatoes
and sardines and white stone eggs
to dab my eyes with

legs with which the saucer of milk
I straddle the words wide
and my finger deep

loop ik achter iets aan op straat: een ijsblok
voetsporen
paddestoelen schieten als pistolen uit de grond
een serveerster ligt op bed begraven ze zegt
het is altijd slecht slapen of janken van geluk

maar zij zal zich moeten haasten
zij kan nu immers elk moment
worden gespiest door een grote zwarte man
respect voor de armen

het zit hem in de kleren die ze dragen niets past
de overzetboten richting lampedusa zitten vol
maar wat in de meerderheid is het volk
wil tegenwoordig al uit eigen beweging zinken
het goud voor eeuwig in de etalage laten roesten

dus wij zwijgen als god het wil
bezwangert hij de lucht
met gesmolten poedersuiker

stečem za nečim na cesti: ledena kocka sledi
gobe streljajo iz tal kot pištole
natararica leži pokopana na postelji reče
zmeraj samo slab spanec ali stokanje od sreče

vendar bo morala pohiteti
vsak hip jo namreč lahko
napiči velik črn mož
spoštovanje ubogih

tiči mu v oblačilih ki jih nosijo jim ne pristajajo
čolni za lampedusa so polni
ampak kar je v večini ljudstvo
hoče dandanes prostovoljno utoniti
v vitrinah za večno pustiti rjaveti zlato

torej molčimo če bog tako hoče
zrak prepoji
s karameliziranim sladkorjem v prahu

so I am running after something on the street:
iceblock footprints
mushrooming like gunshots from the ground
a waitress lies buried in bed she says
it's always sorry sleep or joy-cry

but she must make haste
for any moment now she could
be impaled by a large man
respect for the poor

it's in the clothes they wear nothing suits
the ferries for lampedusa are full
but for the mass of people in main
nowadays would like to sink of their own accord
leave the gold in the shop displays to rust forever

so we shut up when god wills it
impregnating the air
with molten sugar powder

vermommingen
ik blijf ze aan- en uittrekken
tot mijn armen ervan kraken

preobleke
oblačim jih in slačim
dokler se mi ob tem ne polomijo roke

disguises
on and offing on and offing
until my arms crack

het paard is geen paard
maar het staat in de coulissen
en ik klop het op de manen

de manen van het paard wachten
tot ze worden bevrijd door mijn mond
het zijn cirkels die op mijn bord liggen

draaiend aan het reuzenrad tot maan en rad
aan elkaar gespaakt en ikzelf in het luchtledige
mijn chocolade billen richting zijn ronde neusgaten

heb geschoven het paard naar suiker en hooi begint
te vlooien zandkastelen losliggend zeewater
de achtergrond waartegen wij beide

galopperen
haastig rollend hitsig
schuimbekkend

konj ni konj
pač pa ždi na kulisi
potrkam po njegovi grivi

konjeva griva čaka
da jo osvobodijo moja usta
v krogih leži na mojem krožniku

vrteč panoramsko kolo dokler se kolo in mesec
ne spojita in sama v brezzračju
ne potisnem čokoladne zadnjice k njegovim

okroglim nozdrvim konj pa podreza za sladkorjem in
senom peščeni gradovi morska voda
ozadje proti kateremu oba

galopirava
naglo kotaleč se vročično
s peno na gobcu

the horse is no horse
but it waits in the wings
and I stroke its moon

its mane waits
until liberated by my mouth
its phases are lying on my plate

turning the Ferris wheel until moon mane and wheel
have spoke jointly and in the void
my chocolate ass drawn toward its round nostrils

pushed the horse starts angling for sugar and hay
for sandcastles fleas seafoam worked loose
background against which we both

gallop
urgent rolling boil
seething

de bomen nodigden uit tot wandelen
met hun knoestige stammen en wijde kruinen
het pad volgde de bomen
en ik volgde het pad

de vogels bezaten en bewoonden
de bomen zij hadden één groot vogellichaam dat
zich voortdurend vernieuwde

toen een vogel viel lag hij met gekromde rug in het
zand
de zwarte kraalogen star de vleugels
half dicht geplooid
half in vliegstand

het miniscule licht doorlatende bekje
open
ontzet

drevesa so vabila na sprehod
s svojimi grčastimi debli in širnimi krošnjami
pot je sledila drevesom
in jaz sem sledila poti

ptice so zasedle in naselile
drevesa imela so eno samo ptičje telo
ki se je neprestano obnavljalo

potem je neki ptič padel s skrivenčnim hrbtom
obležal v pesku
otrpla črna očesca krila
napol zložena
napol razprta v letu

drobcen prosojen kljunček
odprt
osupel

the trees asked for walking
with their gnarled trunks and wide crowns
the path followed the trees
and I followed the path

the birds were owner occupants
of the trees they had a great bird body that
renewed itself insistently

when a bird fell he lay hunched in the sand
beadblack eyes frozen the wings
halfin角度d
halfflightpoised

tiny translucent beak
open
agape

ontving hij zijn laatste kus
in de lucht zingt hij in het
maanlicht

ik mag niet vergeten dat ik voeten heb
en benen zwaar als zoutzakken

je ujel še zadnji poljub
v zraku poje v
mesečini

ne smem pozabiti da imam stopala
in noge težke ko vreče soli

his last kiss given
of the air he sings in
moonlight

I must not forget that I have feet
and legs heavy as sacks of salt

ik gedoog dat ik werd geschapen
en raak me aan ik ben een en al
zeanemoon

een koude wind komt van over
de bergen het regent al dagen
en er is geen beterschap

in zicht iedereen houdt de lippen
op elkaar in izig zwijgen
en de wijzer van de teller
flirt voortdurend met het nulpunt

als ik spreek dan enkel nog
met moordenaars en dieven
die zich verschansen als
bedoeïenen in de woestijn

mijn eenzame spraak
is kuis als het water van
een oceaan maar dan van
voor hij door de wereld
als stortplaats werd gebruikt

sprjaznjena sem da sem ustvarjena
in dotaknem se sebe skoz in skoz sem
morska vetrnica

mrzel veter zaveje prek
gora že dneve in dneve dežuje
nobenega izboljšanja

na vidiku vsi tiščijo ustnice
skupaj v ledenem molku
in kazalec termometra
se neprestano spogleduje z ničlo

če govorim potem samo še
z morilci in tatovi
ki se poskrijejo kot
beduini v puščavi

moj osamljeni govor
je brezmadežen kot voda
oceana vendar iz časa
ko ga svet še ni
zlorabil za smetišče

I'm reconciled with being created
and I'm touched all
sea anemone

a cold wind comes from over
the mountains it has been raining for days
and there is no improvement

in sight everyone keeps their lips
pressed together in icy silence
and the thermometer's needle
can't stop flirting with zero

if I speak henceforth only
with murderers and thieves
who go to ground like
Bedouins in the desert

my lonesome speech
is chaste as the water of
an ocean but then
then before the world
used it as a dump

engel leg een nieuw lichaam voor me klaar
gevoed door een verschroeiende kogel in mijn slaap
gedragen door sneeuw

een hoed om met lood en zonlicht in het papier te
vlechten
een lange smalle jongen
en ik neem zijn hand

onthutsend zal ik openklappen
klap klap

zoals de zee de hemel neemt
en transformeert
tot zilte wolken
golven stormen

morgen

angel mi je pripravil novo telo
z žgočo kroglo ga je v moje sence
izstrelil sneg

klobuk iz svinca in v papir vpletenega sonca
dolga mršava deček
in primem ga za roko

osupla se bom razpočila
pok pok

kot morje seže po nebu
in ga preobrazi
v slankaste oblake
valove orkane

jutri

angel laid out a new body for me
fired by a bullet scorching through my temple
borne by snow

a hat of lead and sunlight braided into paper
a long skinny boy
and I take his hand

staggered I will burst forth
flapflap

as the sea takes to the sky
and transforms
to briny clouds
waves storming

tomorrow

translated by Joshua Clover and Sarah Posman

het meisje strekt de benen en
wijst naar de vogel die zich het dichtst
bij haar in de buurt heeft gewaagd

de hommel schroeft zich een weg door het hout

de ondoorgrondelijkheid van het bewijsmateriaal
kan ik de zaak niet eenvoudig laten betijen?
en waarom schieten?

gesteld er zijn twee mensen
die elkaar proberen te wurgen en het windt me op
naar ze te kijken of ik zie een jongen die met een boek
'voorbij het poststructuralisme' langs me heen
wandelt
is het dan geen waanzin om te zwijgen

staat wat ik liefheb
voor wat ik maar nauwelijks verdraag
kan een aanraking ooit meer zijn
dan een gedoogbeleid

dekle iztegne noge in
pokaže na ptico ki si je drznila
priti najbližje

čmrlj si izvije pot skozi les

nedoumljivost dokaznega gradiva
ne bi mogla zadeve pustiti pri miru?
in čemu streljati?

denimo da gre za dva človeka
ki se pokušata zadaviti in ju vznemirjena
opazujem ali pa vidim mladeniča ki gre mimo
s knjigo ‚onkraj poststrukturalizma‘
mar ni potem molčati norost

mar to kar ljubim
predstavlja to kar komaj lahko prenesem
je dotik lahko kdajkoli kaj več
kot strpnost

the girl stretches her legs and
points at the bird that has dared
to venture the closest to her

the bumblebee corkscrews its way through the wood

the unfathomability of the evidence
can't I simply leave the case be?
and why shoot?

supposing there are two people
who try to strangle each other and I find it exciting
to watch or I see a boy walking past me
with a book called ‚beyond poststructuralism‘
is it craziness to shut up then

does what I love
stand for what I can hardly bear
can touch ever be more
than tolerance

raak ik aan een afgrond die ik niet begrijp
ik leef ik word verlicht ik sta te branden
onder de zon net als de zon ik ben
zoals de zon

en het licht stroomt eruit

mijn wisselende schaduwen zijn hard als diamant
worden stilstaande jaren water emmer en een gat
om te vullen
met zelfgemaakte limonade in een gladgestreken
tuin

terwijl god in het casino verdwijnt en een auto
op het hoofd van elke chinees op aarde begint te
verwedden bomen om te planten en een grot
om ernaar te zitten kijken

is het bon ton om een gedicht over de dood
onder niet meer dan de last van zijn eigen letters
te laten bezwijken

če se dotaknem brezna ki ga ne razumem
živim sem razsvetljena gorim
pod soncem kot sonce sem
kot sonce

in iz mene lije svetloba

moje spremenljive sence so trde kot diamant
so mirujoča leta voda vedro in luknja ki jo zapolniš
z domačo limonado v zglajenem vrtu

ko bog izgine v kazinoju in začne staviti
avto za glavo slehernega kitajca na zemlji
saditi drevesa in jamo
v kateri bo sedel in jih gledal

se spodobi pustiti da se pesem o smrti
skruši zgolj pot težo
lastnih črk

if I touch an abyss I don't understand
I live I am illuminated I'm burning
under the sun just like the sun I am
just like the sun

and light is streaming out

my changing shadows are as hard as diamonds
are stagnant years water bucket and a hole to fill
with home-made lemonade in a garden smoothed
flat

while god disappears into the casino and begins to
bet a car on the head of every Chinese person
trees to plant and a cave
to sit and watch them from

is it done to let a poem about death
collapse under nothing more than the weight
of its own letters

neemt zijn liefde me mee
naar zwembaden zomer en met krijt
op zwarte borden geschreven menu's

als de koffie op is sta ik op
om nieuwe te kopen
want hij alleen houdt het einde
binnen handbereik

en het einde komt altijd

njegova ljubezen me odpelje
k bazenom poletju in s kreda
na črnih tablah zapisanim menijem

ko kave zmanjka vstanem
da kupim novo
saj je edino kar konec ohranja
na dosegu roke

konec pa vedno napoči

does his love take me
to swimming pools in the summer and menus
chalked onto blackboards

when the coffee's finished
I get up to buy more
since it's the only thing keeping the end
within hand's reach

and the end always comes

julio ben ik die vrouw?
haar los over de schouder, achterover
gevallen op bed? in mijn tuin bloeit alles
en ik zit er middenin

te wachten tot ik die hoed op mijn hoofd
kan zetten julio hoe jij sigaren rookt
bedachtzaam als de aap op het schilderij dat ik je
hierbij overhandig

ik word met de dag tederder het is de wind
die door de bladeren glijdt en ze doet
ritselen ik heb doorgaans maar één koplamp
aanstaan
en meestal verstijf ik in datzelfde licht

maar ik ben toch meer dan de woorden
die ik probeer uit te spreken
weet je nog dat ik zei
en nu is het te laat voorgoed

julio sem jaz tista ženska?
lasje spuščeni čez ramena, razprostrti
po postelji? v mojem vrtu vse cveti
in sredi vsega tega

čakam dokler si na glavo ne poveznem
tistega klobuka julio kako ti kadiš cigare
zamišljeno kot opica na sliki
ki ti jo zdaj izročam

iz dneva v dan sem nežnejša kriv je veter
ki drsi skoz listje in ga zgame
da zašumi navadno sveti samo en žaromet
in v tem istem soju največkrat otrpnem

a vseeno sem več kot besede
ki jih skušam izgovoriti
se še spomniš rekla sem
in zdaj je za vedno prepozno

julio am I that woman?
hair long and loose, fallen back
onto the bed? my garden is in full bloom
and I'm right in the middle of it

waiting until I get to put that hat on my
headjulio the way you smoke cigars
as thoughtfully as the monkey in the painting
I hereby present to you

I grow more tender each day it's the wind
gliding through the leaves and making
them rustle usually I only have one headlight on
and most of the time I freeze in the glare

but I'm still more than the words
I struggle to voice
do you remember I said
and now it's too late for good

alle mannen en vrouwen die in me
woonden als in een goedkoop pension
waren het met me eens
ik droomde je het liefst

als het museumbezoek dat we
nooit hebben afgelegd dan werd ik wakker
met de geur van rozen
en ik speelde mandoline

om de tijd te trotseren alsof
dit ook echt een nieuwe eeuw was
en wij – wie weet wel dankzij internet –
konden transformeren tot bundels van licht

julio ik geloofde oprecht
mijn namiddaglicht was geel
en grauw als as na een vulkaanuitbarsting
ik heb het meer dan eens

tussen onze lakens gelegd
ik liet mijn bloed stuiten ik was
een circusartieste vastgebonden aan een trapeze
met een enkel ongrijpbaar koord

vsi moški in ženske ki so
živeli v meni kot v ceninem penzionu
so se strinjali z mano
tebe sem sanjala najraje

kot obisk muzeja do katerega
nikoli nisva prišla potem sem se zbudila
z vonjem po vrtnicah
in igrala mandolino

da bi izzvala čas kot
bi bilo to tudi zares novo stoletje
in bi se – morda zahvaljujoč internetu –
lahko preobrazila v snope svetlobe

julio resnično sem verjela
da je moja popoldanska svetloba rumena
in sivkasta kot po izbruhu vulkana
večkrat sem jo položila

med najine rjuhe
kri sem pognala v obrate bila sem
cirkusantka k trapezu privezana
z eno samo spolzko vrvjo

all the men and women that lived
in me like in a cheap hotel
were in agreement
I liked to dream of you

like the museum visit we never
got round to and then I'd wake up
to the smell of roses
and I played the mandolin

to defy time as though this
really was a new century
and – thanks to the internet maybe – we
could turn ourselves into bundles of light

julio I honestly believed that
my late afternoon light was yellow
and greyish like after a volcanic eruption
more than once I've laid it

between our sheets
I let my blood bounce I was
a circus artiste tied to a trapeze
by a single slippery rope

jou liet ik rondjes draaien
eenzaam hangend aan een fiets
het was mijn lichaam toch dacht ik steeds

op een dag ben ik oud genoeg
om jou je verstand
te laten verliezen

virtela sem te v krogu
ko si osamljen visel s kolesa
telo je vendarle moje sem si mislila

nekega dne bom dovolj stara
da te spravim
ob pamet

I spun you in circles
hanging lonely on a bicycle
I kept thinking it's my body all the same

one day I'll be old enough
to make you
lose your mind

de kranten doen niet meer
dan berichten accepteren
als ze er eenmaal zijn
en de teneur bepalen
en de teneur is juist

er is maar één verhaal
de oorlog is voorbij de soldaat
teruggekeerd nu slaat hij vrouw en kind
of hij verschuilt zich in een grot
onder een berenvel

de duivel komt altijd

er zijn twee steden
men zegt ook wel gisteren en morgen
om er vanaf te zijn
mij is het om het even
berlijn new york-new york berlijn

časopisi ne počno drugega kot da
sprejemajo sporočila
in potem so tam
in določijo ton
in je ton pravilen

zgodba je samo ena
vojna je mimo vojak
se je vrnil domov zdaj pretepa ženo in otroka
ali se skriva v jami
pod medvedovo kožo

hudič vedno pride

dve mesti sta
ljudje pravijo včeraj in jutri
da opravijo s tem
meni je vseeno
berlin new york-new york berlin

all the newspapers do is
accept messages
and once they're there
and set the tone
and the tone is right

there is just one story
the war is over the soldier
has come home now he beats his wife and child
or hides away in a cave
under a bearskin

the devil always comes

there are two cities
people say yesterday and tomorrow
to be done with it
I don't care either way
berlin new york - new york berlin

als president word je ingemaakt
als mensenkind is het zwaar om
een beer naakt weer van je af te
schudden het zijn mijn woorden niet

het is de samenvatting
van een door god geschreven
speech

kot predsednik si potolčen
kot človeški otrok se gol
težko otreseš medveda
to niso moje besede

to je povzetek
govora ki ga je napisal
bog

as a president you're vilified
as a child of man it is difficult to
shake off a bear, naked, again
these are not my words

this is a summary
of a speech god
wrote

oh mijn moeder
en haar wonderlijke woestijnkleuren
morgen schuift ze op
tot ze schaduw heeft gevonden

rijgt ze me aaneen

uit water bloemen
glas en ramen
en het devote kraken
van haar knieën

thee moet uit bladeren
worden getrokken en tranen
op hun beurt uit thee

het leven dat ik in de echte wereld leid

een geheim dat ze me nog
toevertrouwen zal

oh moja mama
in njene čudovite puščavske barve
jutri se premakne
dokler ne najde sence

zveže me skupaj

iz vodnih rož
stekla in oken
in vdanega pokljanja
njenih kolen

čaj je treba iztisniti
iz listov in nato
solze iz čaja

življenje ki ga živim v resničnem svetu

skrivnost ki mi jo
mora še zaupati

oh my mother
and her incredible desert colours
tomorrow she'll shift along
until she's found the shade

she strings me together

from water flowers
glass and windows
and the devote creaking
of her knees

tea should be made
from leaves and tears
in turn from tea

the life I lead in the real world

a secret she still has to
confide to me

als iemand appelen voor mijn
voeten neerlegt ben ik een op handen
zijnde godheid

er is een link tussen het
steunen in de kamer hiernaast
en de drie portugese vrouwen

die ook met hun neus tegen het glas
kunnen zien dat het regent
terwijl wij slapen

langzaam ademend voor
het raam dat het licht bij ons
naar binnen brengt

en de voortgang van de seizoenen
volgt elke schreeuw
voerspelt

op een dag zal ik wat op de wereld
hebben gezet

če nekdo k mojim nogam
položi jabolka kaj hitro
postanem božanstvo

obstaja vez med
stokanjem v sosednji sobi
in tremi portugalkami

ki tudi z nosom na šipi
vidijo da dežuje
medtem ko mi spimo

počasi dihajoč pred
oknom ki k nam
prinaša svetlobo

in vsakemu kriku sledi
napredovanje letnih časov
prerokuje

dan ko bom svetu sama
nekaj dodala

if someone lays apples
at my feet I become an
imminent deity

there's a link between
the moans in the room next door
and the three Portuguese women

who can see with their noses
pressed to the glass that it's raining
as we sleep

breathing slowly at
the window that carries the light
inside to us

and the progress of the seasons
follows every scream
predicts

one day I'll have added something
to the world

mensen vermoeid als machines
gapen zo wijd tot ze janken
van de slaap je valt erin

zoals ik steeds een stap moet zetten
in de sneeuw gevangen in een karavaan
onder hoge mosgroene bomen

en in gesmolten water
een diepe geest vergt net als een put
veel scheppen aarde

bewaar ik wat ik heb
tussen mijn liezen volg ik
de sporen van mijn tranen

en het stof dat op mijn wangen ligt
grijp ik hem hongerig
bij de billen heb ik het zaad

in gedachten bij me
blijf ik op de been

ljudje utrujeni kot stroji
zehajo tako široko da zajokajo
od zaspanosti v katero se prevrneš

tako kot moram jaz vedno znova napraviti korak
v snegu ujeta v karavani
pod visokimi mahovimi drevesi

in v raztopljeni vodi
globok duh kot vodnjak zahteva
precej lopat zemlje

če ohranim kar imam
med stegni grem
po sledih svojih solz

in prahu na svojih licih
ga lakomno zgrabim
za zadnjico imam seme

že v svojih mislih
ostanem na nogah

people as weary as machines
yawn so wide they weep
from sleepiness you tumble in

the way I keep needing to take a step
in the snow caught in a caravan
beneath tall moss-green trees

and in meltwater
a deep spirit needs a great deal of earth
just like a well

if I keep what I have
between my thighs I follow
the tracks of my tears

and the dust on my cheeks
I grab him hungrily
by the buttocks I possess

the seed already in my thoughts
I stay standing

translated by Michele Hutchison

de witte fuckende konijnen

de witte fuckende konijnen fucken
en zij fucken samen het dak plat
zonder afstandsbediening
galm galm het is ochtend!
het is ochtend in dit natte land
dit tandpasta nutella land
dit natte afgematte veld

er staan drie camping caravans met
oranje gordijnen een uit zichzelf verschenen
flard mist trekt zijdelings het oog voorbij

*

er gebeuren vreemde dingen in dit huis
waar de muren zich niet lijken te willen
rechten - niet recht willen zijn -
er slapen mannen in het bed
meestal valt de deur vanzelf dicht

beli fukajoči zajci

beli fukajoči zajci fukajo
in skupaj sfukajo streho
brez daljinca
bimbam jutro je!
jutro je v tej vlažni deželi
v tej zobnopastnutella deželi
v tem vlažnem izčrpanem polju

tam stojijo tri počitniške prikolice
z oranžnimi zavesicami sama od sebe se pojavi
krpa megle mimo pogleda zdrzne vstran

*

čudne reči se dogajajo v tej hiši
kjer se zidovi se zdi nočejo
postaviti pokonci – se vzravhati –
v postelji spijo moški
vrata se običajno zaprejo sama od sebe

the white fucking bunnies

the white fucking bunnies fuck
and they fuck the roof flat
without remote control
chimechime it's morning!
morning in this wet land
this toothpaste nutella land
this wet wasted field

there are three airstreams with
orange curtains a patch of fog appearing
on its own slips sideways out of view

*

strange things happen in this house
where the walls seem not to want
to right themselves — to not want to be right —
there are men asleep in the bed
usually the door closes on its own

*

in dit voetlicht zoek ik de witte fuckende
konijnen de leegte staat op draagbaar
een twee drie mars laten we samen
bewegen en niet onnodig wervels kraken
leg beide handen liefdevol rond dit brein
wij gaan huiswaarts
naar het witte fuckende konijn

*

het oude witte fuckende konijn heeft nooit meer
gedaan
het fuckte waarna het fuckte waarna het weer
verder fuckte
precies dat - het werpt geen geile blikken naar een
zwart-wit
gestreepte zomerjurk - het oude witte fuckende
konijn fuckt
blind een nageslacht vooruit

*

v tem žarometu iščem bele fukajoče
zajce praznina je na nosilih
en dva tri marš premaknimo se
hkrati in ni potrebe da bi polomili vretenca
ljubeče objemimo te možgane
domov gremo
k belemu fukajočemu zajcu

*

stari fukajoči zajec ni odnehal
fukal je nakar je fukal nakar je fukal naprej
natanko ta – noben pohotni pogled mu ne uide
k črtasti črno-beli poletni obleki – stari beli fukajoči
zajec fuka
na slepo v potomstvo

*

in this footlight I seek the white fucking
bunnies emptiness is stretched on a gurney
one two three march let's move
together and crack no vertebrae needlessly
both hands lovingly clutching this brain
we are homeward bound
to the white fucking bunny

*

the old white fucking bunny is never done
it fucked after which it fucked whereupon it
further fucked
precisely that — it casts no horny eye on a black
and white
striped summer dress — the old white fucking
bunny fucks
blindly into posterity

*

de ooievaar brengt het kind en zingt
vrolijk tollen bomen door het gras
dit nieuw leven is een fuckkonijn
het fuckt en fuckt en fuckt

*

het witte fuckende konijn fuckt springvallend
terwijl oesters openbreken op het rode bed
hier zou ik kunnen zijn de tong in vurig water
steken of over het volle voetvlak van zijn zolen
laten glijden het bergen van het betere gevoel

een lichaam tot het past

*

de witte fuckende konijnen wonen
onder roestige kerktorens nabij de plaats
,geen afval dumpen' zij schuiven in en uit elkaar
vooral daar waar niemand hen vermoedt
sluiten zij hun poten om het zachte witte vel

*

štorklja prinese otroka in poje
veselo se skoz travo sukajo drevesa
to novo življenje je fukzajec
fuka in fuka in fuka

*

beli fukajoči zajec poskakujoč fuka
medtem ko se ostrige razpirajo na rdeči postelji
tu bi lahko bila jaz v ognjeno vodo bi tiščala
jezik ali z njim zdrsnila čez široko ploskev
njegovega podplata navkreber k boljšemu občutku

telesu dokler se povsem ne prilega

*

beli fukajoči zajci živijo
pod zarjavelimi cerkvenimi zvoniki blizu kraja
,prepovedano odlaganje smeti' iz in v drug drugega
drsijo
predvsem tam kjer jih nihče ne pričakuje
se grabijo za mehko belo kožo

*

the stork brings the baby and sings
merrily spinning through the tree grass
this new life is a fuckbunny
it fucks and fucks and fucks

*

the white fucking bunny fucks jumpfalling
while cracking oysters on the red bed
I could be here putting the tongue in fiery water
or letting it slide over the broad plane of
his soles mounting the better feeling

a body until it fits

*

the white fucking bunnies live
under rusty steeples near the 'no
dumping' site they slide in and out of each other
especially there unsuspected
clutching at each other's soft white skin

*

als ik op een ochtend wakker word
dan naast de witte fuckende konijnen in het gras
de langgerekte velden zijn nog kaal - vaal -
is de ochtend door het raam

*

ko se nekega jutra zbudim
so zraven belih fukajočih zajcev v travi
razpotegnjena polja še gola – bleda –
je skozi okno jutro

*

if I rise one morning
then next to the white fucking bunnies in the grass
the attenuated fields are voided — faded —
is the morning through the window

translated by Joshua Clover and Sarah Posman

Contents

<i>onderweg naar huis</i>	4
<i>loop ik achter iets aan op straat: een ijsblok ...</i>	6
<i>het paard is geen paard</i>	10
<i>de bomen nodigden uit tot wandelen</i>	12
<i>ik gedoog dat ik werd geschapen</i>	16
<i>engel leg een nieuw lichaam voor me klaar</i>	18
<i>het meisje strekt de benen en</i>	20
<i>raak ik aan een afgrond die ik niet begrijp</i>	22
<i>julio ben ik die vrouw?</i>	26
<i>de kranten doen niet meer</i>	32
<i>oh mijn moeder</i>	36
<i>als iemand appelen voor mijn</i>	38
<i>mensen vermoeid als machines</i>	40
<i>de witte fuckende konijnen</i>	42

Vsebina

<i>na poti domov</i>	5
<i>stečem za nečim na cesti: ledena kocka sledi</i>	7
<i>konj ni konj</i>	11
<i>drevesa so vabila na sprehod</i>	13
<i>sprijaznjena sem da sem ustvarjena</i>	17
<i>angel mi je pripravil novo telo</i>	19
<i>dekle iztegne noge in</i>	21
<i>če se dotaknem brezna ki ga ne razumem</i>	23
<i>julio sem jaz tista ženska?</i>	27
<i>časopisi ne počno drugega kot da</i>	33
<i>oh moja mama</i>	37
<i>če nekdo k mojim nogam</i>	39
<i>ljudje utrujeni kot stroji</i>	41
<i>beli fukajoči zajci</i>	43

Contents

<i>on the way home</i>	5
<i>so I am running after something on the street ...</i>	7
<i>the horse is no horse</i>	11
<i>the trees asked for walking</i>	13
<i>I'm reconciled with being created</i>	17
<i>angel laid out a new body for me</i>	19
<i>the girl stretches her legs and</i>	21
<i>if I touch an abyss I don't understand</i>	23
<i>julio am I that woman?</i>	27
<i>all the newspapers do is</i>	33
<i>oh my mother</i>	37
<i>if someone lays apples</i>	39
<i>people as weary as machines</i>	41
<i>the white fucking bunnies</i>	43

Els Moors

(1976, Belgium) is a Flemish poet and novelist. Her debut *Er hangt een hoge lucht boven ons* (There is a tall sky above us, 2006) was nominated for the C. Buddingh' Prize and was awarded the prestigious Herman de Coninck prize for best poetry debut. Her second collection of poetry, *Liederen van een kapseizend paard* (Songs of a capsizing horse), was published in 2013 and won the J. C. Bloem price. Moors' work shows evidence of a strong feel for composition, both in content and in form. Undoubtedly, this strong feel for composition and the equally sharp provocative nature of the poems are the reason why Els Moors is considered one of the rising stars of Dutch language poetry. In 2008 Els Moors also debuted as a prose writer, with *Het verlangen naar een eiland* (Longing For An Island), a novel about love, sex and the yearning for the Other. In 2010 she published *Vliegtijd* (Flight), a collection of stories.

(1976, Belgija) je flamska pesnica in romanopiska. Za prvenec z naslovom *Er hangt een hoge lucht boven ons* (Nad nami je visoko nebo, 2006) je bila nominirana za nagrado C. Buddingh, prejela pa je prestižno nagrado Hermana de Conincka za najboljši pesniški prvenec. Njena druga pesniška zbirka *Liederen van een kapseizend paard* (Pesmi obglavljenega konja) je izšla leta 2013, zanjo pa je Moors prejela nagrado J. C. Bloem. Njeno delo izkazuje veliko občutka za kompozicijo, tako na ravni vsebine kot forme, njeno poezijo pa odlikuje tudi provokativna moč. To sta razloga, da Moors velja za eno najbolj obetavnih pesnic, ki piše v nizozemskem jeziku. Leta 2008 je debitirala tudi kot prozaistka, in sicer z romanom o ljubezni, seksu in hrepenenju po Drugem z naslovom *Het verlangen naar een eiland* (Hrepeneti po otoku). Leta 2010 je izšla njena prva kratkoprozna zbirka *Vliegtijd* (Let).